

2005. szeptember 16-án benyújtott kereset – Finn Köztársaság kontra Bizottság

(T-350/05. sz. ügy)

(2005/C 281/58)

*Az eljárás nyelve: finn***Felek***Felperes:* Finn Köztársaság (képviselő: Tuula Pynnä)*Alperes:* az Európai Közösségek Bizottsága**Kereseti kérelmek**

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. július 8-i, ugyane napon kézbesített határozatát, amelyben a Bizottság az EK 10. cikkben rögzített jóhiszemű együttműködés elvének és a Bíróság feltételes fizetésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának megsértésével elutasította, hogy az általa a Szerződés megsértése miatt indított 2003/2180. eljárásban Finnországgal tárgyalásokat folytasson az utóbbtól követelt vámtartozás és az ennek megfizetése napjáig számítható késedelmi kamatok feltételes megfizetéséről, és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban azt az álláspontot képviseli, hogy az EK 232. cikk értelmében nincsen eljárási kötelezettsége. Finnország az EK 232. cikkre alapított levelében felhívta a Bizottságot, hogy a jóhiszemű együttműködés EK 10. cikkben rögzített elve és az Európai Közösségek Bíróságának a vámtartozás feltételes megfizetésére vonatkozó ítélkezési gyakorlata alapján hozzon határozatot arról, hogy az Európai Közösségek Bíróságának ezen ügyet lezáró határozatáig tárgyalásokat folytat a vitatott vámtartozás és késedelmi kamatainak feltételes megfizetéséről.

Finnország álláspontja szerint a Bizottság a kifogásolt határozattal az EK 230. cikk értelmében megsértette az EK-Szerződés, illetve annak végrehajtási rendelkezéseit, mivel a határozatban az EK 10. cikkben foglalt jóhiszemű együttműködés elvével és az Európai Közösségek Bíróságának a vámtartozás feltételes megfizetésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatával ellentétesen elutasította, hogy tárgyalásokat folytasson a Bizottság által az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt indított 2003/2180. sz. eljárásban a Finn Köztársaságtól követelt vámtartozás és az ennek megfizetése napjáig az 1150/2000/EK, Euratom rendelet⁽¹⁾ alapján számítható késedelmi kamatok feltételes megfizetéséről, és az EK 253. cikkel ellentétesen nem indokolta az elutasító határozatát.

delmi kamatok feltételes megfizetéséről, és az EK 253. cikkel ellentétesen nem indokolta az elutasító határozatát.

⁽¹⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 130., 2000.5.31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.)

2005. szeptember 20-án előterjesztett kereset – Kubanski kontra Bizottság

(T-353/05. sz. ügy)

(2005/C 281/59)

*Az eljárás nyelve: olasz***Felek***Felperes:* Gabrielle Giancarla Sharon Kubanski (Leggiuno, Olaszország) (képviselők: M. Condinanzi és D. Bono ügyvédek)*Alperes:* az Európai Közösségek Bizottsága**Kereseti kérelmek**

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a felperes által 2005. február 16-án R/170/05 sz. alatt benyújtott panaszt elutasító 2005. június 14-i bizottsági határozatot, és következtésképpen semmisítse meg a Bizottság 2004. december 16-i D(2002)34440 határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot 2005. január 16-tól a felperesnek B IV-es besorolási fokozat 2. fizetési fokozatába történő tényleges újrabesorolásáig felmerülő, az eljárás során – szükség esetén szakértő igénybevételével – meghatározandó díjazás-különbözet megfizetésére;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen ügy felperese azt a határozatot kifogásolja, amellyel az alperes a 2004. október 4-én aláírt határozott idejű ideiglenes alkalmazotti szerződését felmondta. E tekintetben emlékeztet arra, hogy a felmondásra az adott okot, a Bizottság szerint a

felperes állítólag nem felelt meg a személyzeti szabályzat 5. cikkében megfogalmazott követelményeknek. Különösen a felperes képzettsége (turisztikai hivatali alkalmazotti oklevél) nem alkalmas arra, hogy lehetővé tegye a megkötött szerződésben meghatározott B*4-es besorolási fokozat 2. fizetési fokozatba történő besorolást.

Kereseti kérelme alátámasztására a felperes hivatkozik:

- arra a körülményre, hogy sem a felperes felvétele alapjául szolgáló COM/2004/5352/R határozatban megszabott követelmények között, sem a jelen eljárásban nem szerepelt egy meghatározott oklevél birtoklásának szükségessége;
- az Európai Közösségek személyzeti szabályzata 5. cikke (3) bekezdése a) pontja ii) és iii) alpontjának megsértésére és téves alkalmazására. E vonatkozásban azt állítja, hogy egyrészt a felperes oklevele olyan szakértségi, amely igazolja a legalább hároméves középfokú tanulmányok elvégzését, és amely feljogosítja felsőfokú tanulmányok végzésére, másrészt, hogy a 2001. május 1-jétől 2004. április 30-ig az isprai közös kutatási központban a jelen ügyben vitatott álláshelyével teljes egészében azonos feladatkört látott el;
- az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 14., valamint 47-50a. cikkének megsértésére;
- a bizalomvédelem elvének sérelmére;
- az adminisztráció magatartásának jogellenességére a jogbiztonság elvének megsértése és a hátrányos megkülönböztetés szempontjából.

2005. szeptember 19-én benyújtott kereset – Generalitat Valenciana kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-357/05. sz. ügy)

(2005/C 281/60)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Generalitat Valenciana (Valencia, Spanyolország)
(képviselő: José Vicente Sánchez-Tarazaga Marcelino ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelem

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 97/11/61/028. sz. projektcsoporthoz vonatkozó, a Kohéziós Alapból nyújtott támogatás csökkentéséről szóló, 2005. június 27-i C(2005) 1867 végleges bizottsági határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset alapja az 1997. december 5-i C(97) 3882. sz. bizottsági határozat, amelynek értelmében a 97/11/61/028. sz., Spanyolországban indított és a „szennyvizeknek a Comunidad Autónoma de Valencia Földközi-tengeri partvidékén történő gyűjtésére és kezelésére irányuló projekt” elnevezésű projekt (tizenkét különböző projektet összefoglaló általános projekt) 75 011 715 euró összegű támogatást kapott a Kohéziós Alapból. Ezt a kezdeti összeget később 92 742 913 euróra emelték.

A Bizottság könyvvizsgálat végrehajtása után több szabálytalanságot talált a követett odaítélési eljárásban, elsősorban a tapasztalat, mint odaítélési feltétel és az átlagár, mint a megajánlott ár értékelési eljárása módszerének alkalmazását. A felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat, amely a teljes odaítélés támogatás összegét 2 217 537 euróra csökkenti, sérti az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 18. és 30. cikkét, valamint az 1997. december 21-i Európai Közösségek Pénzügyi Szabályzatának 2. cikkét.

Keresetének alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- A közösségi jogszabály kifejezetten hivatkozik a tapasztalatra, mint a kiválasztás egyik feltételére, bár kifejezetten nem említi a lehetséges odaítélési feltételek között, de könnyen megállapítható, hogy a feltételek felsorolása tisztán példázó jellegű, és nem taxatív, valamint nem zárja ki a tapasztalat, mint a szerződés odaítélése egy további feltételének lehetséges alkalmazását. Ezt a megállapítást a közösségi ítélkezési gyakorlat is megerősíti.
- Bármely esetben egyértelműen lehetetlen azt megállapítani, hogy a tapasztalat, mint az odaítélés egyik feltételének felvétele a pályázati kiírásba súlyos és nyilvánvaló jogsértést valósít meg, olyat, amelyet a közösségi jog és ítélkezési gyakorlat rögzített a felelősség elvárása céljából.
- Az „átlagár” módszerének az ár feltétele mérlegelésének mechanizmusaként történő alkalmazását nem tiltják kifejezetten a közösségi jogszabályok, és az ítélkezési gyakorlat is csak akkor kifogásolta ezt a feltételt, amikor egyetlenként szerepelt, nem pedig amikor egyéb feltételekkel együtt.

A felperes továbbá a jogbiztonság, a bizalomvédelem, a visszaható hatály tilalma és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

⁽¹⁾ HL L 199., 1993.8.9., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 163. o.